

WOJEWODA
WARMIŃSKO - MAZURSKI

PN.4131. *126* .2019

PR
26.03.19

Olsztyn, dnia *20* marca 2019 r.

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r., poz. 506), **stwierdzam nieważność uchwały Nr V/46/2019 Rady Miejskiej w Kisielicach** z dnia 27 lutego 2019 r. w sprawie ustalenia wysokości i zasad wypłacania diet oraz zwrotu kosztów podróży służbowych dla przewodniczącego organów wykonawczych jednostek pomocniczych Gminy Kisielice, w części dotyczącej § 2 ust. 1 w zakresie sformułowania: ...”służbowych”...

UZASADNIENIE

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miejska w Kisielicach, powołując się na art. 37b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, podjęła uchwałę, w której określona została wysokość diet przysługujących przewodniczącym organów wykonawczych jednostek pomocniczych Gminy Kisielice, zasady ich wypłacania oraz zasady zwrotu kosztów podróży.

Na wstępie nadmienić należy, iż co do zasady przewodniczącym organów wykonawczych jednostek pomocniczych gminy nie przysługuje żadne wynagrodzenie, funkcja ta ma bowiem wymiar społeczny (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 stycznia 1995 r., sygn. akt II SA 1825/94, ONSA 1995 r. Nr 4, poz. 183). Przepisem art. 37b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, ustawodawca upoważnił radę gminy do przyznania przewodniczącemu organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy określonych należności, poprzez przyznanie mu diety i zwrotu kosztów podróży służbowej. Posłużenie się przez ustawodawcę w art. 37b ust. 1 ustawy zwrotem „na zasadach ustalonych przez radę”, pozwala radzie gminy przyjąć regulację prawną najlepiej dostosowaną do miejscowych warunków. Granice przewidzianej swobody rady w tym zakresie wyznacza jednak obowiązujący porządek prawny. Zdaniem organu nadzoru, pod pojęciem „diety” należy rozumieć ogólne koszty związane z pełnieniem funkcji przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy, natomiast za „koszty podróży służbowej” należy uznać koszty związane ze zrekompensowaniem faktycznie poniesionych wydatków, dotyczących odbytych podróży służbowych. Jeśli chodzi o samo ustalenie diety dla przewodniczących organów wykonawczych jednostek pomocniczych gminy należy stwierdzić, że przepisy ustawy nie precyzują, jakie wydatki wchodzą w skład kosztów związanych z pełnioną przez nich funkcją.

Z art. 37b ust. 1 w zw. z art. 37a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wynika jedynie, że dieta przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy stanowi ekwiwalent za czas poświęcony na działalność związaną z pełnioną funkcją.

Zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem sądów administracyjnych, uchwały rady gminy powinny być klarowne i jednoznaczne, aby uniemożliwić stosowanie niedopuszczalnego luzu interpretacyjnego (por. m. in. wyrok NSA z dnia 6 czerwca 1995 r. sygn. akt SA/Gd 2949/94). Zasady ustalone w uchwale, wydanej przez Radę Miejską na podstawie art. 37b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, winny być skonstruowane w sposób czytelny, jasny, niebudzący jakichkolwiek wątpliwości interpretacyjnych.

W ocenie organu nadzoru, postanowienie zawarte w ust. 1 § 2 uchwały, w zakresie wskazanym w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, a odnoszące się do określenia „czynności służbowych”, za które przysługuje dieta, pozostaje w sprzeczności z ideą przepisu kompetencyjnego, stanowiącego podstawę do regulacji materii, będącej przedmiotem badanej uchwały. Ze statutów sołectw uchwalonych przez Radę Miejską w Kisielicach wynika, że do zadań sołtysa należy m.in. bieżące prowadzenie spraw sołectwa, gospodarowanie, w imieniu sołectwa mieniem przekazanym sołectwu i prowadzenie gospodarki finansowej sołectwa, zwoływanie i przewodniczenie zebraniu wiejskiemu oraz posiedzeniom rady sołeckiej. Sołtys nie jest pracownikiem urzędu gminy i nie ma w tej relacji elementu podporządkowania. Nie można zatem mówić o czynnościach służbowych wykonywanych przez niego, a jedynie o czynnościach wykonywanych związku ze sprawowaną funkcją, w ramach powierzonych zadań.

Mając powyższe na uwadze, zaistniała konieczność stwierdzenia nieważności uchwały w części, o której mowa w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Otrzymuje:

- Przewodniczący Rady Miejskiej w Kisielicach
- Burmistrz Kisielic

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojęcki